

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120401822
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6120401822.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou C.. G. G. v spore žalobcu: Y. L. E., E..A..O., D.U. X, XXX XX R., B.: XX XXX XXX, právne zast. A. M., E..A..O., E. E. D. X, XXX XX R. - G. Č. D., B.: XX XXX XXX, proti žalovanému: G. I., U.. XX.XX.XXXX, R. Ž. XXX, štátny občan SR, právne zast. G. O. R., K., o zaplatenie 4.932,29 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1061,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 61,24 eur od 14.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.08.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,33 eur od 14.09.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 66% s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne podanou na upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica vedenou pod sp. zn. 41Up/117/2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.932,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.100,17 eur od 25.03.2020 do zaplatenia, a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka Q. N. XX.XX.XXXX G. D. E. E., K..E., F. XX, XXX XX R., B.: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a Ž., postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením či i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným N.K. XX.XX.XXXX Q. Č.. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších

predpisov, resp. Zákona č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 02.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru L. N. XX.XX.XXXX, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4 932,29 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.100,17 eur, z riadneho úroku vo výške 1.588,99 eur, z úroku z omeškania vo výške 201,65 eur a z poplatkov vo výške 41,48 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Dlžná suma predstavuje sumu vo výške 4.932,29 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3 100,17 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.588,99 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 201,65 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 41,48 eur. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nespĺnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.03.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Upomínací súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu v sume 4.932,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.100,17 eur od 25.03.2020 do zaplatenia, alebo aby podal odpor. Zároveň ho zaviazal na náhradu trov konania. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetný platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk.

3. Upomínací súd preto výzvou v súlade s § 10 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. vyzval žalobcu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Na túto výzvu právny zástupca žalobcu reagoval tak, že navrhuje pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku. Upomínací súd dňa 03.05.2021 postúpil vec Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

4. Žalobca k žalobe doložil zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s prílohami, zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) Q. N. XX.XX.XXXX spolu s prílohami, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2019, H. O. D. E. E.U., K.. E., D. O. D. D. T. K. E. Ú. E. E., K.. E., E. Č. K.) Fyzické osoby nepodnikatelia, výzvu zo dňa 16.12.2019, výpis z úveru, výzvu zo dňa 30.10.2019, Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník zo dňa 31.03.2020, pokus o zmier zo dňa 31.07.2020.

5. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu v podaní zo dňa 05.08.2021 uviedol, že dňa 24.03.2020 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo Zmluvy v celkovej výške 4.932,29 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.100,17 eur, z poplatkov vo výške 41,48 eur, z riadneho úroku vo výške 1.588,99 eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 139,78 eur a z úroku z omeškania vo výške 61,87 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný dňa 13.09.2016 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 4.000 eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1.938,68 eur, a to nasledovne: 13.10.2016 v sume 128,61 eur, 13.11.2016 v sume 128,61 eur, 13.12.2016 v sume 124,44 eur, 4.1.2017 v sume 4,17 eur, 20.1.2017 v sume 124,76 eur, 20.1.2017 v sume 4,37 eur, 20.2.2017 v sume 114,9 eur, 6.3.2017 v sume 9,1 eur, 20.3.2017 v sume 0,76 eur, 20.3.2017 v sume 124,76 eur, 20.3.2017 v sume 4,37 eur, 20.3.2017 v sume 0,11 eur, 21.3.2017 v sume 0,02 eur, 4.4.2017 v sume 4,1 eur, 19.4.2017 v sume 0,14 eur, 20.4.2017 v sume 124,76, 20.4.2017 v sume 4,37 eur, 20.5.2017

v sume 124,76 eur, 20.5.2017 v sume 0,12 eur, 6.6.2017 v sume 4,25 eur, 20.6.2017 v sume 124,76 eur, 20.6.2017 v sume 4,37 eur, 20.7.2017 v sume 124,76 eur, 20.7.2017 v sume 4,37 eur, 20.8.2017 v sume 6,93 eur, 23.8.2017 v sume 117,83 eur, 23.8.2017 v sume 4,37 eur, 20.9.2017 v sume 124,76 eur, 20.9.2017 v sume 4,37 eur, 20.10.2017 v sume 124,76 eur, 20.10.2017 v sume 4,37 eur, 20.11.2017 v sume 3,55 eur, 20.11.2017 v sume 80 eur, 5.12.2017 v sume 41,21 eur, 5.12.2017 v sume 2,89 eur, 6.12.2017 v sume 1,48 eur, 20.12.2017 v sume 93,09 eur, 4.1.2018 v sume 31,67 eur, 4.1.2018 v sume 4,37 eur, 20.1.2018 v sume 3,29 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 899,83 eur, na riadny úrok suma vo výške 973,35 eur, na úrok z omeškania zmluvný suma vo výške 0,01 eur a na poplatky suma vo výške 65,49 eur. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (4.000 eur - 899,83 eur = 3.100,17 eur). Poplatky v celkovej výške 106,97 eur sú v platobnej histórii označené ako „Zmluvná pokuta za omeškanie“ a „Poplatok za poistenie k úveru“. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 65,49 eur. Neuhradené poplatky ku dňu postúpenia predstavovali sumu vo výške 41,48 eur. Zmluvný úrok v celkovej výške 2.562,34 eur je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“. Z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 973,35 eur. Neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 1.588,99 eur. Z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,01 eur. Neuhradený zmluvný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 139,78 eur. Po zosplatení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 61,87 eur.

6. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca nepreukázal, že by mu riadne doručil výzvu na zaplatenie dlžných splátok a taktiež vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Už z dôvodu nespĺnenia predpokladov § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné žalobu zamietnuť. Absentuje aktívna vecná legitímácia žalobcu ako právneho nástupcu. Taktiež namietal, že uplatňovaný nárok je v celom rozsahu premičaný. Poukázal na ustanovenie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Zásadné skutkové okolnosti vyplývajú aj z predloženej platobnej histórie (podrobného výpisu z bankového systému) a taktiež zo samotných tvrdení žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že naposledy bolo zaplatené v mesiaci 01/2018 a výlučne od nezaplatenia najskoršej nezaplatenej splatnej splátky v roku 2018 začala plynúť premičacia doba. Žaloba bola podaná 03.05.2021, teda po uplynutí 3-ročnej premičacej doby. Poukázal aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/42/2018 zo dňa 17.12.2019 a rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/74/2020 zo dňa 16.09.2020. Ďalej uviedol, že zmluva o splátkovom úvere neobsahuje správny údaj o RPMN. V zmluve je uvedená RPMN 25,82 %, podľa relevantného výpočtu Portálu finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR je správna výška zohľadňujúca vzorec ku dňu podpísania zmluvy 25,05 % a s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je tento úver bezúročným a bez poplatkov. Zmluva taktiež obsahuje zmluvné podmienky, ktoré svojim obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v jeho neprospech, čo by súd mal ex offio zohľadniť a vyhlásiť za neprijateľné (zmluvná pokuta čl. II b. 5 Zmluvy). Rovnako, za nekalú obchodnú prax považuje uvedenie poistného a uvedenie ručenia, ako nevyžadujúce plnenie a zároveň jeho implementáciu do formulárovej zmluvy bez možnosti dojednania či odmietnutia. Ide taktiež o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

7. Právny zástupca žalobca v replike uviedol, že žalovaný namieta nedostatok aktívnej legitímácie, čo odôvodňuje tým, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Preto v prílohe predložil podací hárok preukazujúci odoslanie Výzvy zo dňa 30.10.2019, ktorou bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Žalobca zároveň predložil aj podací hárok preukazujúci odoslanie oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 31.03.2020, preukazujúci odoslanie žalovanému. Podľa ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Je právne irelevantné, či žalovaný výzvu zo dňa 30.10.2019, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 31.03.2020, výzvu zo dňa 16.12.2019 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky si aj skutočne prevzal, nakoľko pri hmotnoprávných úkonoch platí podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa dostal do dispozičnej sféry adresáta. Uvedené ust. stojí na spravodlivom vyvažovaní záujmov zmluvných strán. Na jednej strane poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky adresátovi a na strane druhej zaručuje, že právny úkon sa stane právne perfektný aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky alebo zmarí jej doručenie. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 5 Cdo

129/2010 zo dňa 28.01.2011. K doručeniu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo dňa 02.12.2019, predložil doručenkou preukazujúcu doručenie tejto listiny žalovanému. Zásielku prevzala dňa 06.12.2019 sestra žalovaného. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky bolo žalovanému doručované formou doporučenej zásielky s doplnkovou službou doručenia, ale bez doplnkovej služby do vlastných rúk. Žaloba bola podaná na súd dňa 16.10.2020. Pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plyní trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (01.12.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 13.08.2019). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 13.08.2019. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 13.09.2019, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 02.12.2019 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 13.11.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 13.11.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 13.11.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 13.11.2019) a uplynula by najskôr dňa 13.11.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 16.10.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej ako „RPMN“) je v zmluve uvedená správne. Právnomu zástupcovi žalobcu je z jeho činnosti známe, že správnosť RPMN je overovaná výpočtom na internetovej stránke <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>, preto si dovoľujeme dať do pozornosti skutočnosť, že uvedená kalkulačka nie je aplikovateľná na sporný zmluvný vzťah. Internetová kalkulačka počíta s predpokladom, že splátka je splatná buď na konci resp. na začiatku obdobia (mesiaca), avšak v spornom prípade bola splatnosť splátky dojednaná na 13. deň v mesiaci. Už táto skutočnosť spôsobí odchýlku vo výpočte, nakoľko pre správnosť výpočtu je potrebné aby interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov zohľadňoval presný počet dní. Zmluvná pokuta bola medzi stranami riadne dohodnutá v čl. II ods. 5 a žalovanému bola vyúčtovaná 3x, spolu v sume 24,- eur (v zmysle neskoršieho sadzobníka bola výška zmluvnej pokuty 8,- eur za každý prípad omeškania). Ide o poplatok, ktorý reflektuje len porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného. Ak by žalovaný plnil svoje povinnosti riadne a včas nebola by mu zmluvná pokuta vyúčtovaná. V danom prípade teda nejde o ustanovenie, ktoré vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami sporu, ale práve naopak vytvára rovnováhu tým, že reflektuje porušenie povinnosti dlžníka. V rámci zmluvy nebolo ručenie dohodnuté. Poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t. j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia - dané vyplýva z časti I ods. 1 Zmluvy o úvere (je tam vyslovene uvedené, že „Bankou požadované ručenie alebo poistenie: nevyžaduje sa“). Zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Žalobca nerozporuje, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, je najmä poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa, štandardne predpripravená dodávateľom služby - bankou. No každá predpripravená zmluva je následne individuálne upravená/doplnená podľa požiadaviek klienta. (Nie je možné, aby bola

zmluva vopred pripravená už s doplnenými údajmi žalovaného, žiadanou sumou a pod.) Individuálne požiadavky klienta sa odzrkadlia najmä v Základných podmienkach zmluvy ako napríklad Výška úveru, spôsob splácania úveru ale aj napr. v tom, či bude úver poistený alebo nie. Na základe údajov klienta a jeho individuálnych požiadaviek banka predloží klientovi návrh zmluvy (ktorý je v prejedávanom prípade plne v súlade so zákonom). Po oboznámení sa z jeho obsahom je následne len na uvážení klienta či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo nie. Má za to, že dojednanie poistenia nie je neprijateľnou podmienkou, ktorá by zakladala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Práve naopak je toto dojednanie v zmluve vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a zároveň ho treba považovať za individuálne dojednané, nakoľko ho zvolil sám žalovaný.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver, ktorý žalovaný riadne čerpal. Žalovaný následne porušil platobnú disciplínu, pričom k jej vybaveniu nedošlo napriek výzvam právneho predchodcu žalobcu. Následne právny zástupca žalobcu predmetný úver zosplatnil a pohľadávku postúpil na žalobcu. Do dnešného dňa nedošlo k zaplateniu pohľadávky ani čiastočne. Je toho názoru, že je daná jeho vecná aktívna legitímácia, boli dodržané všetky ustanovenia o postúpení pohľadávky, pohľadávka nie je premlčaná, a takisto nie sú známe žiadne skutočnosti, pre ktoré by mal byť úver vyhlásený za bezodplatný a bezúročný. Preto žalobca žiadal, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9. V záverečnej reči uviedol, že ani zmluva, ani žiadny predpis, ani prevažná judikatúra neukladá listiny ako je výzva alebo mimoriadne zosplatnenie doručovať doručenkou do vlastných rúk. Má za to, že si ju splnili tým, že ju zaslali obyčajnou poštou, teda s doručenkou, ale nie do vlastných rúk. Poukázal na Občiansky zákonník, podľa ktorého prejav vôle voči druhej strane je účinný odvtedy, odkedy dôjde do jej dispozičnej sféry, to znamená nemusí priamo dôjsť, dokonca nemusí si vôbec adresát ani prečítať, ani podpísať, že ju prevzal, stačí, že mal na to objektívnu možnosť. Preto podmienka aktívnej vecnej legitímácie je splnená, nárok je nepremlčaný, a žaloba je dôvodná v celom rozsahu.

10. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že s podanou žalobou v nesúhlasí. Považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže úrok, ktorý je v rámci zmluvy dohodnutý vo výške 22,90 % a po určitej zľave, ktorej podmienky nie sú jasné a uverejnené v akomsi zverejnení, ktoré nie je súčasťou zmluvy, by mala byť takáto úroková sadzba 20,90 %, pričom nie je z toho jasné v rámci uzatvárania tejto zmluvy, akým úrokom sa teda úročí úver, a za akých podmienok dochádza k zmene úročenia, resp. výšky úrokovej sadzby. Poukázal aj na neprijateľnú zmluvnú podmienku a to poplatok za omeškanie vo výške 25 eur, ktorá už bola aj vyhlasovaná za neprijateľnú. Ak hodnota RPMN je nesprávna ako aj celková čiastka spojená s úverom. Tieto nedostatky majú za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Námietku premlčania už nepovažuje za dôvodnú, ale má za to, že nie je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu, pretože oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru si prevzal nie žalovaný, ale jeho sestra. Prevzatie takejto písomnosti mu ani žalovaný nikdy nepotvrdil. Nebolo kvalifikovaným spôsobom preukázané, že oznámenie o zosplatnení bolo doručované žalovanému, pretože písomnosti, ktoré predložil žalobca tak môžu podľa neho odôvodňovať postup, že ktokoľvek sa môže predstaviť a podpísať písomnosť za niekoho, kto tak nie je. Bolo preukázané, že oznámenie o zosplatnení nebolo doručované žalovanému. Žalobca o tejto skutočnosti vedel a nič mu nebránilo v tom, aby opätovne túto písomnosť zaslal žalovanému. Taktiež popiera aj predložený dôkaz, a to poštový podací hárok, nakoľko má za to, že judikatúra súdu takýto dôkaz neuznáva za preukázanie doručenia, a to vzhľadom na právne účinky, ktoré právne úkony doručované majú s tým vyvolávať. Ak podľa doručky písomnosť za žalovaného mala prevziať nejaká iná osoba na základe splnomocnenia, tak toto splnomocnenie si mal overiť poštový doručovateľ. Ak sa tak nestalo, tak následky s tým spojené si má žalobca uplatniť voči tomuto poštovému doručovateľovi. K hodnote RPMN uviedol, že nesúhlasí s vyjadrením žalobcu, pretože žiadna z kalkulačiek nezohľadňuje, aby bol zohľadnený dátum splatnosti pohľadávky, a taktiež podľa neho výpočet nie je aj správny z dôvodu, že v čase podpísania zmluvy podľa zákona do nákladov bolo potrebné započítať aj poistenie. Naďalej trval na neprijateľnosti zmluvných podmienok, nakoľko v zmluve uvedené boli paušálne vo formulárovej zmluve a prax už takéto podmienky vyhlásila za neprijateľné. Preto žiadal, aby súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku preukázania aktívnej legitímácie žalobcu.

11. V záverečnej reči právny zástupca žalovaného uviedol, že považuje žalobu žalobcu za nedôvodnú z dôvodu absencie jeho aktívnej vecnej legitímácie, keďže neboli splnené predpoklady pre kvalifikované

vyhlásenie predčasnej splatnosti alebo okamžitej splatnosti celého úveru. Právny predchodca žalobcu nijakým spôsobom nepreukázal, že by vykonal také úkony, ktorými by dostal preukázateľne do sféry dispozície vedomosť žalovaného, alebo teda informáciu a z toho vyplývajúcu vedomosť žalovaného, že došlo k okamžitej splatnosti celého úveru. Objektívna možnosť, ktorá je spomenutá v záverečnej reči protistrany, nevznikla, lebo túto ani reálne nemal. Nemôže sa žalobca vyvíňovať tým, že môže zaslať len poštovým podacím hárkom alebo na základe poštového podacieho hárku akékoľvek dôležité listiny, ktoré smerujú a majú právne následky voči spotrebiteľovi. Zároveň poukázal aj na bezúročnosť, bezpoplatkovosť úveru a na neprijateľné zmluvné podmienky.

12. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli N. XX.XX.XXXX Q. O. E. Ú.. Podľa tejto zmluvy bol poskytnutý úver dlžníkovi vo výške 4000 eur pri úrokovej sadzbe 20,90%, pri výške splátky 128,61 eur mesačne v 13. deň v kalendárnom mesiaci, splatnosť 1. splátky 13.10.2016, konečná splatnosť 13.09.2020, počet splátok 48, RPMN 25,82%, priemerná hodnota RPMN 16,57%. Pri predpokladoch pre výpočet RPMN je uvedený: úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok uvedených v zmluve. Dohodnutý typ a výška úrokových sadzieb platia do skončenia úverového vzťahu za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedenom vo zverejnení. Celková čiastka, ktorú má zaplatiť je uvedená v sume 6172,45 eur, priemerná hodnota RPMN vo výške 16,57%, odplata vo výške 23,71%, poplatky, a to poplatok za poistenie k úveru vo výške 4,35 eur mesačne.

13. Podľa bodu II. čl. 5 zmluvy ak dlžník neuhradí pohľadávku banky priamo a včas, banka môže okrem zaplatenia úrokov z omeškania požadovať od dlžníka aj zmluvnú pokutu za každý prípad omeškania vo výške 25 eur, a to najviac do výšky určenej právnym predpisom. Dlžník sa zaväzuje zmluvnú pokutu banke zaplatiť. Zmluvná pokuta je splatná okamžite po uplynutí lehoty na plnenie určenej v písomnom bezodplatnom upozornení, zaslanom dlžníkovi. Zaplatením zmluvnej pokuty nezaniká povinnosť zaplatiť omeškanú splátku.

14. V zmysle bodu 6 zmluvy ak dlžník pohľadávky banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

15. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok Č.. XXXX/XXXX/CE Q. N. XX.XX.XXXXa D. L. F. Q. H., Ž. E. E. E., K..E.. D. U. E. Y. L. E., E..A..O.. D.Á., ktorá je predmetom tohto sporu. Táto skutočnosť bola žalovanému oznámená E. E., K..E.. oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 31.03.2020

16. Výzvou E. E. K..E.. zo dňa 30.10.2019 adresovaná žalovanému banka oznámila, že ku dňu 30.10.2019 je žalovaný v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 2.874,87 eur, pričom ju mal uhradiť do 15 dní od doručenia tejto výzvy.

17. Výzvou zo dňa 16.12.2019 E. E., K..E.. uviedla žalovanému, že nakoľko je pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu a je v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, banka mu oznamuje, že výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky ku dňu 16.12.2019 je vo výške 4.653,50 eur. K predmetnej výzve bola priložená kópia poštovej zásielky s označením, že sa vrátia z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

18. Podaním E. E. K..E.. adresované žalovanému dňa 02.12.2019 s označením oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti banka uviedla, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery E. E. K..E.. s účinnosťou od 01.01.2015 - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky viac ako 3 mesiace. Týmto listom oznámila, že z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 01.12.2019 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Pohľadávku zo zmluvy vo výške 4653,50 eur uhradte do 15 dní. Predmetné podanie prevzala dňa 06.12.2019 podľa poštovej doručenky sestra žalovaného.

19. Pokusom o zmier zo dňa 31.07.2020 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky najneskôr do 10.08.2020. V prípade, že v uvedenej lehote dlh voči žalobcovi neuhradí, budú nútení pristúpiť k uplatneniu predmetnej pohľadávky na príslušnom súde spolu s úrokmi z omeškania, trovami súdneho konania, trovami právneho zastúpenia.

20. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úver.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného

spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

27. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

29. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

31. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže

vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

38. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

39. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

40. V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

41. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

42. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

43. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

44. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

45. V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Podľa § 132 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

47. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

48. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

49. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

50. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

51. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V

sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

52. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

53. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu.

54. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

55. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

56. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

57. Po skonštatovaní o aktívnej legitímácii žalobcu súd pristúpil k samotnému posúdeniu nároku.

58. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 13.09.2016 podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver v sume 4.000 eur, pričom žalovaný sa zaviazal čerpané prostriedky uhrádzať veriteľovi v splátkach 128,61 eur mesačne, s úrokovou sadzbou 20,90 % ročne. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že Slovenská sporiteľňa, a.s. vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti, bankového povolenia a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Na zmluvu sa vzťahuje tiež zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na predmetný úver uhradil žalovaný sumu 1.938,80 eur. Splátky neuhrádzal riadne a načas, preto došlo k zosplatneniu úveru a to dňa 01.12.2019.

59. Žalovaný namietal bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu zosplatnenia, ktoré podľa neho nebolo doručené žalovanému.

60. Medzi účastníkmi konania bolo sporné, či na strane žalobcu je preukázaná aktívna legitímácia a či žalovaný dlží nejakú sumu žalobcovi z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a za bezpoplatkový.

61. V prvom rade sa súd zaoberal zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Súd podrobil súdnej kontrole zmluvu o spotrebiteľskom úvere a to jej obsahové náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa zmluvy žalovaný na poskytnutý úver vo výške 4000 eur, mal vykonať 48 splátok po 128,61 eur. Podľa zmluvy celková čiastka, ktorú má zaplatiť je 6172,45 eur. Kontrolou násobenia počtu splátok 48 a výšky

splátky 128,61 eur súd zistil, že celková čiastka, ktorú má zaplatiť žalovaný, má byť 6173,28 eur, teda viac ako je uvedené v zmluve. Podľa § 9 ods. 2 písmeno g) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva má obsahovať celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere síce obsahuje čiastku, ktorú má žalovaný zaplatiť, avšak táto je uvedená nesprávne, dokonca je uvedená nižšia čiastka než tá, ktorú má dlžník zaplatiť. Takýto nepravdivý údaj, dokonca ktorý je v neprospech spotrebiteľa, je potrebné vyhodnotiť tak, že je nesprávny a ako keby takýto údaj zmluva neobsahovala, keďže neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

62. Keďže tieto údaje v zmluve chýbali, resp. sú nesprávne, v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

63. Taktiež súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 20,90 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v septembri 2016 činil úrok pre nové obchody 8,13 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

64. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100% oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009 : „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ (obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 5. 2016 sp. zn. 19Co/312/2015).

65. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

66. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

67. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právnym úkonom.

68. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právnym úkonom absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

69. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

70. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

71. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

72. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§39 Občianskeho zákonníka), a preto žalobca nemá nárok na úrok z úveru pre jeho neplatnosť.

73. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a pod. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajá vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými

úvermi. Nie je naplnený zmysle uvedeného zákon, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

74. Prepočtom podľa internetovej stránky súdu súd zistil, že pri údajoch, ako sú uvedené v zmluve a pri zohľadnení, ako aj pri nezohľadnení poplatku za odklad splátky / výška podľa zmluvy /, by RPMN mala byť 25,83 %. Rozdiel oproti zmluve je len na stotinovom mieste o jedno číslo, čo možno konštatovať, že ide o aritmetické zaokrúhľovanie.

75. Ďalej súd má za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.. Aj keď uvedená zmluva obsahuje výšku RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahuje však všetky predpoklady, použité na výpočet tejto RPMN. Spôsob výpočtu RPMN je uvedený v prílohe č. 2 citovaného zákona, pričom podkladom pre výpočet RPMN je číslo posledného čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, výška splátky alebo platby poplatkov a interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Súd má za to, že zmluva uvedené neobsahuje.

76. Z dôvodu chýbajúcej tejto náležitosti - predpokladov pre výpočet RPMN aj preto súd považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový, ako to predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017.

77. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017, sp. zn. 25 Co/54/2018 zo dňa 18.12.2018, zn. 7Co/6/2020 zo dňa 29.06.2020, sp. zn. 19Co/36/2020 zo dňa 17.06.2021.

78. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2016 zverejnené Ministerstvom financií SR pri ostatných spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov od 1500 do 6500 eur vrátane, je RPMN 16,56 % a dvojnásobok tejto hodnoty predstavuje sumu 33,12 %, teda viac ako dojednaná výška odplaty v zmluve 23,71 %, ktorá ju vzťahom na uvedené neprekračuje viac ako dvojnásobne.

79. Súd pre úplnosť dopĺňa, že aj keď údaj odplata neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, avšak ak jeden zo vstupných údajov pre výpočet odplaty, a to úrok z omeškania, je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, nemôže byť takýto neplatný údaj zhojený uvedenou odplatom a preto súd nemôže priznať úroky z úveru z úrokovej sadzby, ktorá je neplatná. Je potrebné rozlišovať medzi inštitútom úrokovej sadzby a inštitútom RMN. Odplata je širší pojem ako úrok z úveru. Tento zahŕňa aj poplatky a obdobie splácania. Žiaden zákon neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržiavania imperatív dobrých mravov zo strany súdu. Žalobca pri stanovení úrokovej sadzby konal v rozpore s odbornou starostlivosťou. Ak tak konal aj voči ostatným spotrebiteľom, porušil v značnom rozsahu svoje povinnosti na finančnom trhu a poškodil spotrebiteľov. / obdobne rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22Co41/2020 zo dňa 26.11.2020/.

80. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu mal nejaké údaje o výške príjmu žalovaného, avšak nebolo preukázané, či s odbornou

starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

81. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

82. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

83. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného (potvrdenie zamestnávateľa), doklady o výdavkoch žalovaného pri uzatváraní zmluvy.

84. Vzhľadom na tieto právne závery súd skúmal, či veriteľ bol oprávnený úver zosplatiť, či nastalo zosplatnenie úveru a či nastali zákonom stanovené podmienky pre postúpenie pohľadávky a či je splnená požiadavka § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Na predmetný úver žalovaný vykonal úhrady spolu v sume 1938,68 eur. Podelením tejto sumy výškou splátky, ktorú má žalovaný splácať, a to v sume 83,33 eur vyplýva, že žalovaný uhradil 23 splátok po 83,33 eur a na 24. splátku uhradil sumu 22,09 eur. Dňa 30.10.2019 žalobca zaslal žalovanému upozornenie, že je v omeškaní s úhradou splátok. Sumou 1938,68 eur žalovaný vykonal úhradu 23 splátok, pričom 23. splátka bola splatná dňa 13.8.2018. Ku dňu zaslania upozornenia s omeškaním, t. j. ku dňu 30.10.2019 bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátok, avšak nie v omeškaní 3 mesiacov. Keďže teda ku dňu zaslania upovedomenia s omeškaním s úhradou splátok ku dňu 30.10.2019, žalovaný nebol v omeškaní s úhradou splátok 3 mesiace, neboli splnené predpoklady, aby veriteľ mohol zosplatiť celý úver. Teda zosplatnenie nebolo vykonané v súlade so zákonom a preto súd sa ani nezaoberal námietkou žalovaného, či tieto písomnosti boli alebo neboli doručené žalovanému, resp., či došlo k doručeniu s právnymi účinkami, pretože na doručovanie takýchto písomností neboli splnené zákonom stanovené predpoklady. Dňa 16.12.2019 veriteľ upozornil žalovaného, že ak neuhradí dlžnú pohľadávku, dôjde k postúpeniu pohľadávky na postupníka. Ako už súd vyššie právne uzavrel, k zosplateniu pohľadávky dôjsť nemohlo, preto nemohlo dôjsť k postúpeniu celej pohľadávky pre chýbajúce predpoklady uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Táto skutočnosť však nevylučuje, že veriteľ mohol postúpiť pohľadávku, ktorá bola splatná ku dňu upozornenia na postúpenie pohľadávky. Teda, veriteľ mohol postúpiť to, s čím bol žalovaný v omeškaní s úhradou viac ako 90 dní. Na základe uvedeného teda žalobca mohol platne postúpiť časť nezaplatennej pohľadávky, ktorá bola splatná dňa 13.9.2018, a to vo výške 61,24 eur (83,33-22,09 eur) a ďalej splátky splatné do 13.9.2018, t.j. splátky, u ktorých bola splatnosť viac ako 90 dní. V tom prípade to predstavuje 12 splátok po 83,33 eur + 1 neúplná splátka vo výške 61,24 eur so splatnosťou dňa 13.9.2018. Pri omeškaní s úhradou týchto splátok bola naplnená podmienka podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, že s týmito splátkami bol žalovaný v omeškaní viac ako 90 dní. Na toto omeškanie bol upozornený a ku dňu postúpenia k úhrade týchto splátok nedošlo. Spolu týchto omeškaných splátok predstavuje sumu

1061,20 eur. Preto súd na základe vyššie uvedeného dokazovania zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy s tým, že zároveň nebolo preukázané, žeby k zosplatneniu na týchto omeškaných splátkach došlo, a teda bola zachovaná lehota splatnosti pri každej jednej splátke, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie splátky splatnej ku nasledujúcemu dňu - ku dňu splatnosti tejto splátky, t. j. odo dňa 14.9.2018 vo výške 61,24 eur a ďalšie splátky zaviazal so splatnosťou odo dňa 14. mesiaca toho ktorého mesiaca, v ktorom bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátok vo výške 83,33 eur, keďže splatnosť jednotlivých splátok bola ku 13. dňu toho ktorého mesiaca.

85. V prevyšujúcej časti, keďže na ostatné splátky nebola preukázaná aktívna legitímácia a úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, žaloba bola zamietnutá.

86. Žalobca má proti žalovanému nárok aj na zákonnú sankciu úrok z omeškania z peňažného dlhu. Tento nárok vyplýva z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. K 14.09.2018 platila základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,00 %, a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov výška úroku z omeškania predstavuje 5,00 % ročne. Preto súd priznal žalobcovi proti žalovanému úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžných súm.

87. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

88. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

89. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

90. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

91. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

92. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 1.924,48 eur, čo predstavuje úspech 90 % a neúspech 10 %, v ktorej súd žalobu zamietol a čo predstavuje úspech žalovaného. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaného vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 80 %.

93. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu